

Varaždinske

priče

IZRADILE:

**NIKOLINA VUKINA
DOROTEJA JELEN
3.G**

Kako je Varaždin čekaio sudnji dan 1857.

“Mnogi su Varaždinci vjerovali da će 13. lipnja 1857. biti sudnji dan, kako se to razglasilo po Varaždinu. Strah je nastao zbog zvijezde repače koja će navodno svojim repom ošiniti Zemlju. Ljude je plašila i činjenica da se zvijezda Danica mogla u lipnju vidjeti i po danu. Varaždinci su s raznim osjećajima išli u susret sudnjem danu. Dok su jedni građani nastojali da se prije propasti svijeta naužiju slasti i lasti, dotle su drugi postili, molili, ispovijedali se i pričešćali. Tako su istodobno bile u Varaždinu pune i crkve i gostionice. Kad je pak svanuo kritični dan 13. lipnja većina se Varaždinaca nije usudila ostati u kućama, već je propast svijeta očekivala u vrtovima pod vedrim nebom, gdje je dočekala i noć. Narod se smirio tek sutradan kad je svatko pošao na uobičajen posao

Raskošne zabave grofice Nadasdy

Kazimir Drašković je bio izdanak bogate i moćne hrvatske aristokracije. Obilazeći svoje posjede u južnoj Ugarskoj zaljubio se u Suzanu Malatinsky. Ali Suzana je bila protestantica, a što je još gore, bila je udana i nije bila plemkinja. No, sve to nije ju spriječilo da postane grofica Drašković. Kazimir je kupio rastavu braka od Suzaninog supruga, a cijena je bila kapetanski čin. Obitelj Drašković je bila šokirana. Bečki dvor negoduje. Svi su bili protiv tog braka. Suzanu Malatinsky, joj, oprostite, groficu Drašković to uopće nije smetalo. Ona se ubrzo doselila u Varaždin u palaču Drašković na današnjem Korzu gdje se pročula po balovima i krabuljnim plesovima. A siroti Kazimir je za ljubav svoje mlade (i ne tako lijepe žene) plaćao račune. No uskoro je umro i ostavio velike dugove. Ali u palači se tada nalazila hrvatska Vlada, hrvatski Sabor i hrvatski ban. To je bio tada najbogatiji i najmoćniji grof Franjo Nadasdy. Nakon samo tri mjeseca tugovanja grofica Drašković postaje grofica Nadasdy i najbogatija i najmoćnija hrvatska banica. Njene zabave postale su još veselije, još raskošnije i bučnije.

Okamenjena medvjedica u župnoj crkvi

Legenda kaže da se na mjestu današnje crkve nalazio medvjeđi brlog. Budući da je blizu crkve bio južni ulaz u grad, nakon što je crkva bila sagrađena, prva je u nju ušla medvjedica. Vidjevši da nema brloga i medvjedića, okamenila se od tuge. Graditelji su se sažalili na nju pa su je ugradili u toranj kako bi “vječno” svjedočila o svojoj žalosti.

